

פ ר ט י כ ל מ ס' 2/

מישיבת ועדת הכספים

בירושלים, יום ג', ה' בתמוז תש"י - 20.6.1950

- בזכחים חברי הועדה:
- היו"ר ד.צ. פנקס.
 - י. אפרתי.
 - ט. דיין.
 - א. הרצפלה.
 - ס. בדר.
 - י. בדר.
 - א. בן-אליעזר.
 - א.ס. בני-הובסקי.
 - פ. נפתלי.
 - א. גרנות.
 - י. חוקה.
 - ב. רפטור.

- מוזמנים:
- שר האוצר א. קפלן.
 - סר זגני - החשב הכללי.
 - ד"ר ברבמן - מטעם האוצר.
 - א. צידון - מזכירות הכנסת.
 - ס. אילון - מזכיר הועדה.
 - ש. ספיר.

הישיבה נפתחה בשעה 21.15 בלילה.

היו"ר ד.צ. פנקס: הגענו עד סעיף 13 בהצעת תקציב ההכנסות. בסעיף 14 - ארנונה - לא נדון עכשיו. כי דבר זה תלוי בדיון על החוק. כבר קודם הודעתי שאני מבקש את כל החברים להיות נכונים לישיבות סליאת הועדה בתל-אביב, ביום ה' וביום ו', ואם יהיה צורך - גם ביום א'. המדינה קודמת לכל, ואני מבקש את חברי הועדה להשתחרר מכל עבודה נוספת. אי-אפשר שאנחנו כגוף, לא נביא את התקציב בני הכנסת, בתאריך שנקבע.

י. בדר: הממשלה הנדיעה, שכל פגישות ועדות בתל-אביב. הן פגישות פרטיות, והממשלה לא תכיר בהן. האם הממשלה שינתה את דעתה בכידון זה?

סר האוצר א. קפלן: הממשלה לא שינתה את דעתה, אבל במקרה כזה, צריך להתחשב במסיבות.

סעיף 15: הכנסות אגף המדון של
משרד האטמקה והקיצוב - 2,000,000 ל"י.

י. בדר: בענין זה צריך סוף כל סוף להכניס סדר. היה בחוק, שפותר לשלטון הרדיקלי. שהוא גם היה מסיל פסים - להטיל דמי-רטיין על היבואנים וכדומה. לייסנס, פירושו של דבר - תשלום קבוע. קודם עסק בזאת המפקח על הסוונות, או כעת סר האטמקה, והוא מבדיל או מקטין את המס כשבו בעיניו.

י. בדר:

בתקציב הקודם היה זה סכום של מיליון ל"י, והוא בנה 1,900,000 ל"י; זאת אופרת שהוא הגדיל גם את היתר.

2 מיליון ל"י, זה לא מחזור יותר גדול; זאת אופרת שיטנה כוונה לשנות את היתר. אני הבינתי שסכום זה מתקבל סתם, קפה וסוכר. עכשיו הסבב הוא כזה: קפה - כמעט אין; תה - בכמות סוגבלת; סוכר - סמענו היום את הבטורה, שהמנה תופחת מ-1750 בר"ע עד 1 קב"י; כלומר, הכמויות כולן יורדות, ובאותו הזמן המס עולה. פירושו של דבר, שחלה עלייה במס. יש נטייה עכשיו, להעלות את המסים, אבל עלינו לכל הפחות לדעת מה הוא המס, מה עושים בכספים האלה, מה קונים, מה היקף הקניות; האם מסי היתר מסמטים בכדי סתם לכסות את הגרעונות? איננו יודעים סוף דבר. לפני שנה דרשנו הסבר, וסוף כל סוף זכינו לרו"ח קצר מאד. לרו"ח הזה הוספנו מספר שאלות, הובטח לנו סנקבל תשובה, ולא קבלנו עד היום. עכשיו אנחנו מקבלים הצעה בסכום של 2 מיליון ל"י, ואני מבקש אתכם שתכבדו את עצמכם ותעמדו על זכותכם זו.

י. רוקח:
בענין אחד אני תוסך בד"ר בדר, שבכל זאת על סכום של 2 מיליון ל"י, צריך לדעת את הפירוט.

א. ס. גניחובסקי:
צריך להיות ברור, שמכסף זה אסור יהיה לקבל פקידים. שמעתי כי סר האספקה והקיצוב הוא מעין סר אוצר לעצמו. הוא מקבל פקידים ואחר-כך אנחנו עומדים בפני עובדה קיימת. שמעתי שכל הפקידים של סר האספקה והקיצוב כבר יטנם מהמנה הקודמת, אף על פי שדבר זה לא היה בתקציב. מטום כך אני מציע, שועדת הכספים תודיע באופן ברור לסר האספקה והקיצוב, שאסור לו לקבל פקיד - אם אין זה על חשבון התקציב.

ב. רפטור:
אני מבקש לקבל רשימת פירוט בקטר ל-2 מיליון הלירות הללו. אינני מתנגד לסידור הזה - להכנסה ולהוצאה - אבל עלינו לקבל את החומר, ואולי אחר - כך נצייט איזה תיקונים.

א. בן-אליעזר:
אני הייתי מבקש, בסכום של 2 מיליון ל"י שנכנס לסמטלה, ושגבייתו אינה נעשית על-פני חוק אלא על פי סידור פנימי של איזה סטרד - סטר האוצר או סר האספקה והקיצוב יביא הצעת חוק, ועל סמך החוק הזה יגבו את הכסף. רק אחר-כך נוכל לדון כיצד יחצאו הסכומים.

א. ברנות:
בטנה שעברה היתה הכנסה של 1,100,000 ל"י בלבד. מה הוא הבסיס להצעה שהובאה השנה, בסך 2 מיליון ל"י?

סר זגני:
זה לא עד סוף מרץ.

סר האוצר א. קפלן:
בקטר לצד החוקי של הגבייה: - לפי מיטב חוות דעת עורכי הדין שלנו, אין צורך בחוק. כפי הנראה הם צודקים, מפני שאילו היה זה אחרת - היו אנשים מגישים תביעות מספטיות. תשובתו של ד"ר בדר איננה תשובה, כי יש בארץ מספר עורכי-דין המחפשים אמתלא כדי להגיש מספט, ואני יודע שהם עשו זאת בכמה מקרים; אנחנו, קבלנו חוות דעת בענין זה.

ענין זה הרי הוא ירושה שקבלנו מסמטלת המנדט. לקונטרולרים היתה אותה הזכות, והם היו יכולים לקבוע שענין זה איננו זקוק לדיון נוסף, וכי הוא חוקי.

סר האוצר א. קפלן:

הקושי הוא בזה, שאפשר להגיש לכם דו"ח אבל קשה להגיש פירוט למפרע. דברים אלה - כמו בכל טרידינג אקאונט - תלויים בהרבה פקטורים. בענין הקפה למשל, תלוי הדבר באיזון סידה אתה יכול להשיג קפה ובאיזה מחירים. לעיתים קרובות יש הבדלים גדולים אם אתה קונה בדולרים או בשטרלינג, ואם אתה קונה בארץ זו או אחרת. לפי מיטב ידיעתי, הענין מורכב משני גורמים: רשיונות היתר והכנסות-יתר; זה מה שאמרת - סר-צ'רג'ס. היתר, זה כשאתה מקבל רשיון להביא סחורה מארץ זו וזו, ותמורת הרשיון אתה מסלם מס.

לאחר השאלה החוקית, לא הגרלנו בסובן זה שמגדילים את המחיר, כי ד"ר יוסף בשמר מאד מפני הגדלת המחירים ומתנגד לכל הגדלה, באיזון צורה שהיא. אבל, לפעמים יש הפרטים במחירי אותה סחורה, בזמן שאתה מקבל אותה מסקומות שונים, וההפרשים יכולים להיות ניכרים מאד. אני יכול לתת לכם דוגמה, מה שקרה עם הזמנת תפוחי-אדמה מארצות-הברית, בקטר למחירים.

קבלנו תפוחי-אדמה מארצות-הברית במחיר נומינאלי, מחיר של הובלה למעשה. לו היינו מוכרים אותם באותו מחיר שהם עלו לנו, היינו יכולים להציף את השוק, ובמחיר של, נאמר, 11-12 ל"י. במקרה כזה לא מכרנו באותו מחיר, כי אם השווינו עם מחירים אחרים, ואז יצא שנשאר לנו רווח - וזה הוא הרווח של טרידינג אקאונט. אין אפשרות לקבוע זאת למפרע, כי אינך יודע מה יהיה.

אתן דוגמה שניה, מה שיכול להיות כעת. הדסה והסוכנות קבלו כמות ניכרת של אבקת חלב, במחיר של הוצאות הובלה, וכמו כן גם אבקת-ניצים. משתמשים במשלוח, קודם כל בשביל בתי-חולים של הדסה ובשביל המחנות; אבל, יסאד כפי הנראה עודף, ואת העודף הזה הם ימסרו לנו תמורת תשלום. בכל זאת, גם כאן יהיה הפרש במחירים. אנשים הזמינו מצרכים אלה בטוק הרשמי, ואין אפשרות להציף את השוק. במקרה כזה עושים, מה שקוראים, קרן השוואה. לפעמים נשארים עודפים, ומצטברים סכומים שאין אפשרות לקבוע אותם מראש, וזהו מה שנקרא בפי האנגלים, טרידינג אקאונט.

הסכום של 2 מיליון ל"י, מורכב כך: סר האספקה הציע 2,070,000 ל"י לקמח אחיד; 32,000 ל"י - תמיכה באורז; 120,000 ל"י - תמיכה במחיר החלב. ברגע מסויים רצה סר האספקה גם להוריד את מחיר החלב. המטקים הורידו את המחיר, וגם סר האספקה סצידו הסתתף ב-1/2 ברוט על כל ליטר חלב. אותו דבר בקטר למצות. 38,000 ל"י היו בקטר לחיטה מקומית, וזו כבר היתה קרן השוואה. המטקים דרשו בעד החיטה המקומית, מחיר הרבה יותר גבוה מאשר המחיר הממוצע, הסטנדרטי אשר בקטר בחוץ-לארץ. בין שני הסכומים האלה נוצר הפסד של 38,000 ל"י, וגם כיום יש מצב דומה. המטקים דורשים 49 ל"י לסון, וסר האספקה סוכן לתת 46 ל"י, וגם אז הוא ספסיע 11 ל"י לכל סון; כי חיטה מחוץ-לארץ - כאשר מקבלים אותה - עולה בערך 36 ל"י הסון, ואם סר האספקה יסלם 46 ל"י - הוא יצטרך להוסיף 11 ל"י.

כפי שאתם רואים, 1,800,000 ל"י מתוך 2 המיליון לירות, היו בקטר לחיטה. היתר בא מהחרמות, הקפאות, תשלום היתר גלוקוזה, תשלום היתר סוכר, תשלום היתר קפה, דמי פיקוח ובטר קפוא. את כל ההכנסות שלו לפני שנה, בלי רשיונות, העריך סר האספקה ב-1,300,000 ל"י בערך, והוא חוטב שלרגלי סניפולציות כאלה, יוכל להגיע השנה לסך 2 מיליון ל"י.

עלינו לקבוע איפוא, שסר האספקה יכול לפעול בגבולות ההכנסות. פירוט הדבר, שאם לא תהיינה לו הכנסות, הוא יצטרך להתאים את הסובסידיות להכנסות מס. ב-80-90% מדובר על הוצאה בקטר עם לחם, בעוד שההכנסה היא כולה קוסבינציה, ועל כך מחליט הסר בעצמו.

הי"ר ד.צ. פנקס: שלא לענין הסכום היתה ההערה של חבר הכנסת בניחובסקי. גם לטובת העובדים דרוש, שכל עובד מדינה יהיה רטום בקדר של עובדי המדינה, ולא באיזה שהוא טרידינג אקאונט. נכונה לדעתי הגישה, שהיא גם עולה מהדוגמה של

היו"ר ד.צ. פנקס:

מנכ"ר המדינה, שהיו כ-1500-1200 עובדים שמצבם מבחינה זו היה דומה, ולו הייתי אני הטופס, הייתי אומר שהם עובדי המדינה ויש להם כל הזכויות של עובדי המדינה. מסוים כך אני אומר, שזה בדרך כלל הכלל שעלינו לעמוד עליו - ואנחנו עמדנו עליו לפני שנה בקשר עם מחלקת התכנון, שסמס מצאנו שכ-50 מתוך 100 פקידים, קבלו את מסכורתם מקבלנים אשר קבלו עבודות מהמטלה. במטלה מסודרת, דבר זה מוכרח להיפסק. ענין זה צריך להיות כלול בתקציב המדינה, ולא יהיו אצלנו פקידים בדרגות טונות.

אני מניח ששר האוצר צדק באמרו, שיש לסוד חוקי לאיזה שהם, שר צ'רג'ס, של איזו שהיא תוספת סמורת להטיל על מיטהו. אני מתאר לעצמי שהחוק האנגלי נותן למפקחים את הזכות הזאת.

י. בדר: אם כך, גם לגבי מס-הכנסה היו יכולים לעשות כן.

שר האוצר א. קפלן: מס-הכנסה קטור בנצי"ב העליון במועצתו.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מקבל את זאת כנתון, אלא יש פה שאלה נוספות. יש תשלומים שמטילים על סחורות שהיבואן מביא, ומחייבים אותו. יש ויבואנים מקבלים בראש את התוספת, כי הם עושים את חישוב הרווח גם על דבר זה. אבל, השאלה היא, אם מותר למדינה להיות סוחרת במזבן זה: לקנות חיטה במחיר זה וזה; למחון ממנה שני סוגי קמח: סוג לבן הנמכר ב-80-60 ל"י הטון, וקמח סטנדרד (וזה תלוי באחוז שמוציאים למכירה) במחיר של 20, 22, 27 ל"י, לאופה. קיים הפרט גדול, עקרות הבית קונות קמח לבן בלא תלושים בחנויות, אופות חלות ולחם לבן במחיר גבוה, ולעומת זה מוכרים את הלחם הסטנדרטי בזול.

אני שואל: האם בלי תקציב, דבר זה מותר? אם המדינה קונה חמרים לבתי חולים או למחלקת עבודות צבוריות - את זאת אני יכול להבין. אבל, פה מסתבכים במיליוני לירות, בסחורות טונות, ללא טום תקציב. גם בטנה הקודמת שאלתי שאלה זו, וגם אז לא קבלתי תשובה. אני רוצה לברר את המצב החוקי: אם המדינה קונה או מוכרת, רצוי שפעולות אלו - לפחות בקווים הכלליים - תאושרנה על-ידי הכנסת או על-ידי ועדת הכלכלה של הכנסת. צריך להיות איזה הסדר בענין זה.

אנחנו יכולים לעמוד בפני עובדה, שהמדינה הפסידה פעם מיליון לירות בענין מסויים. לדעתי, זוהי שאלה יסודית לגבי ענין זה, ואני מבקש את תשובת שר האוצר, מהו היסוד החוקי לטרנסאקציות אלו; כי בלי הקצבת תקציב - אני יודע שעוד בימי ועדת המצב, וברצון, חתמנו על חוזה עם "האחים סטיל" בנוגע לאספקת חמרי מזון במיליוני לירות - ואני יודע שטלמו אז בעד ערכות ל"אחים סטיל", אלפי לירות. את זה צריך פעם לברר, ואינני מציע לקטור זאת כרגע לתקציב, כי זמננו אינו מרשה זאת.

אני חושב שלגבי 2 מיליון הלירות, באשר את הסכום הזה בתנאי ובהנחה ובקשה, - אם כל הסכום יאוסר גם בתקציב - שהצד התקציבי, הכספי, יוגש לנו על כל טוריו, לא ייתכן לרשום בתקציב סכום של 2 מיליון ל"י ולאמר: אין אנו יודעים כיצד הדבר יתפתח.

לגבי קפה למשל, אנחנו רואים כאן שהיו הכנסות של 205,000 ל"י. דברנו על בלו על קפה, ועוד נצטרך לדון אם להטיל או לא להטיל; ייתכן שכבר הטילו, ואז צריך לדעת זאת. אני מציע איפוא, לאשר את הסכום, ולבקש שתוגש לנו חכנית - איך רוצים להכניס ואיך רוצים להוציא את הכסף הזה, כדי שנוכל לחוות דעה.

א. גרנות: שאלתי קודם את שר האוצר, איך הגיע לסכום הזה, ותשובתו היתה, שזוהי הסערה, ואינני מבין מהי עכשיו הצעתו של שר פנקס.

ה'ו'ר ד.צ. פנקס: אינני מקבל את התשובה, שזוהי השערה בלתי מבוססת, ואני רוצה לדעת כמה מזה הוא קפה, כמה מזה - תה, וכל הייר.

פ. נפתלי: בכל העולם קיימת הפרובלימה הזאת, של שינוי בפונקציה של המדינה בשטחים ידועים. באנגליה למשל, יש ויכוח גדול אם ה"טריידינג אקאונטס" צריכים להופיע בתקציב; ואם הם סופיעים - אזי סתחת לקו, כפי שאנחנו עושים עכשיו.

כאשר עושים זאת אצלנו, איננה יכולים לקבוע את הדבר בדיוק למפרע, כי זהו ההבדל בין חשבון מסחרי לבין חשבון תקציבי; שבענין מסחרי אין יכולים לדעת שנה למפרע, מה יהיה החשבון, כי לא יודעים מה יהיו ההפרשים במכירת הסחורה, ויכולים לקבוע רק את המסגרת נקבעה, ויכול להיות שלא יגיעו ל-2 מיליון ל"י, וגם אז לא תהיה שום טענה, כי זה מופיע בשני הצדדים. אם יש למסגרת איזה ערך, ברור הדבר שהכוונה היא לוטר: לא יותר מזה. אני מסכים לדבר אחד שנאמר פה, שאם נכתוב פה 2 מיליון ל"י משני הצדדים, שזה לא ישמש תקציב לקבלת פקידים, כי זה מחוץ ל"טריידינג אקאונט" - אחר-כך נוכל לבקש דוגמא, אבל לא תקציב למפרע.

י. בדר: נזכרות שם, למשל, החרמות. בודאי היה יסוד חוקי להחרים, אבל אני בטוח שכספים מהפקעות צריכים להיכנס לקופה כללית של המדינה, ושלא ישתמשו בכספים אלה - אלא על סמך התקציב. זהו מבנה סיפוטי, והיכן היסוד החוקי לכך, שהסר יכניס את הכספים האלה לטק ההענקות?

לענין הרטיונות: - אם שר המספטים, או שר האוצר, או שר מסחר ותעסיה מקבל דמי רטיונות, אזי הם נמצאים בתקציב כסעף ידוע; וכאן הרי הוא גם-כן מקבל דמי רטיונות.

סר האוצר א. קפלן: ששום כך הוצאתי אותם מן החשבון.

י. בדר: את דמי הרטיונות צריך להכניס לתקציב, גם פה. אני מבין ש"טריידינג אקאונט" צריך להכניס סתחת לקו; אבל, ל"טריידינג אקאונט" דרוש גם באנגליה יסוד חוקי. בלתי אפשרי הדבר, שיקימו "טריידינג אקאונט" סבלי אישור הפרלמנט. כאשר עושים עסקים מסחריים, לפעמים מרוויחים ולפעמים מפסידים; וכאשר מפסידים - צריך לשלם את זה, ומשלם את זה - משלם המסים.

בנוגע לשימוש בכספים: - הדבר נעשה בעיני יותר ויותר חמור. אני מבקש שלא תראו בדברי איזו שהיא פגיעה באינ-טרסים של החקלאות. לא אהיה האחרון האומר, שלחקלאות שלנו - העובדת בתנאים מסויימים, אחרים מאשר החקלאות בחוץ-לארץ - צריך לתת גם סובסידיה. שמעתי מאיש המתמצא מאד בעניני חקלאות, שאי-אפשר לגדל חיטה במשקיננו, אלא בהפסד - ואז יש לתת סובסידיה. אבל שסובסידיה כזו לחיטה, תינתן על-ידי שר האספקה והקיצוב בלי שום ביקורת של הכנסת, הרי זה דבר בלתי אפשרי. שמענו על מחירים שונים לחיטה; מי יחליט מהו המחיר? בכל מקום דרוש לכך יסוד חוקי.

סר האוצר א. קפלן: יש לזה יסוד חוקי.

י. בדר: יסוד חוקי לתת סובסידיות?

סר האוצר א. קפלן: כמובן.

ב. רפטור: נראה לי שאנחנו עוסקים פה בסני דברים. אני מסכים, מצריך להבטיח את היסוד החוקי לכל הפעולה הזאת, ואם יש צורך לברר ולעשות סידורים, יש לעשות זאת.

אני מניח שכל האדמיניסטרציה של הסדינה, במידה שזה קטור באופן יסודי במדינה בכל מפעלי מטצה, צריך לתקן זאת לא רק סניטורקים שהביא היושב-ראש שסם יהיו תביעות למדינה, אלא יש בזה גם ניסוק אחר - כי זה לא יסקף באופן נכון את מצב הפעולות שלנו, טוב שזה ייעשה. אני מסכים גם, שטר האוצר למציא לנו את הדו"ח הקיים, ונקבע אותו, אבל אינני מסכים לסום דבר שכולל את עצם הפעולה.

אני מציע: רברים היסודיים, בסובסידיות שיש בהן תועלת, בדברים המגנים על האוכלוסיה, המביאים מצרכים ומסנים ומטיבים את המצב, נמצא מקום בתקציב. אני רוצה לדעת אם הנסל בצד ההוא, הוא על מי שיש לו יותר, וההנאה היא לאותו חלק מצריך להגן עליו. אני חושב שסעיף זה בתקציב, מגן על הרבה דברים.

אני מצטרף לדעתו של חבר הכנסת נפתלי, שאי-אפשר להסוות את היסוד החוקי של החבורה, של סעיפי רטיונות ושל סעיפים אחרים, במסגרת הזאת, אבל אני מציע שימצאו לכך תוספת חוקית. אני מודה שאין זה מן הדברים הקלים, להביא הצעה מפורטת האוסרת מה יהיה בשנה הבאה, כי ייתכן שלא נצטרך כלל תפוחי-אדמה או דבר אחר, ואינני יכול להגיד לטר האספקה, שאם יהיו לנו תפוחי-אדמה בכמויות מספיקות מטלנו - נטיל עליו עונש.

מסום כך אינני יכול לדבר על דיוקים, אבל צריך לבטא את זה בצורה כוללת, ולפי זה לכוון את הפעולה.

י. רוקח: יש אפשרות אחת, להוציא ענין זה מן התקציב ולהעמידו תחת פיקוח מיוחד של ועדת-מסנה. אינני מתנגד לזה, שהתקציב איננו בנוי על סכום כסף כזה כזה באופן סמטי.

אם לא ייעשה כן, צריך לתת איזה פירוש בהוצאה. אם יש סובסידיה לקפה - צריך לרשום אותה. אם יש 130 עובדים - צריך להכניס אותם. אם יש בהכנסה סכומים שנחקבלו מקנסות ותשלום לסופסטים - יכניסו את זה. מדוע צריך לעשות את הסכום כל-כך גדול?

מ. בדר: שמעתי דעה מוסמכת מצד מטרד החקלאות, שמחיר החיטה בגובה של 46 ל"י אינו מספיק, ושהתביעה ל-49 ל"י היא תביעה מוצדקת מינימאלית. נוסף לכך שמעתי, שטר האספקה והקיצוב היה מסכים להוסיף 3 לירות, אלא שאין לו הכסף. שאלתי היא, איפוא: מי מחליט למה כן צריך לתת ולמה לא צריך לתת?

טר האוצר א. קפלן: אני חושב שאנחנו רוצים בעצמנו לסבך דברים פטורטים, ולעשותם מורכבים. מטרד האספקה והקיצוב קונה רק בסני מקרים: או שהמסלוח בא מסמסלה, - וסום סוחר אינו יכול לקנות ממסלת ידנית-הבויית בתנאים האלה; או שהסוחר הוא בסני מצרכים: קפה וסוכר. המטרד אינו קונה דברים מן המצרכים שהזכירו פה, ואילו על-ידי קניית קפה וסוכר הרי הוא מגיע למחירים הכי נמוכים בעולם, כי הקנייה נעשית בהתאם לחוזה בינלאומי שאנחנו חתמנו עליו, ואז המטא-ומתן מוכרח להיות בין מסמלה למסמלה: או שזוהי מסמלת ארצות-הברית, או קנדה, או רוסיה - שהיתה פעם ויצאה. לפעמים אנו קונים "טר-פלס" ואז, למסל, מכרו לנו ברגע האחרון תפוחי-אדמה. חשבנו גם על קניית בסנים, ואין אפשרות לעשות זאת באמצעות סוחרים, גם צרפת קנתה 100 אלף טון, וגם אנחנו קנינו משהו. אין פה צל של סכנה, כיון שאנחנו קונים סני דברים: או "טר-פלס", ואז הדבר הוא פטורט מאד. אם הסחורה היא בדרך - מבטיחים אותה, ונכון הדבר שלגבי סני מצרכים אלה, אנחנו מהווים, סול איס-פורטר, וכל נסיון להזמין מצרכים באמצעות אנשים פרטיים, היה צריך לעלות הרבה יותר.

סד האוצר א. קפלן:

איננו קונים לא קפה ולא תה, אלא רק סוכיחים בעינינים אלה. אתם מבקשים לקבוע למכר את התקציב והסובסידיות. אנחנו מסתדלים מהמחיר לא יאסיר לפתע, גם לטובה וגם לרעה; אני מתכוון טוב לדברים היסודיים - לחם וסוכר. המחיר שלנו הולך ומסתנה. ההסכם הבינלאומי שהיה, ואתם יכולתם לקרוא אותו, קובע גם "סלידינג סקיל", ואין אפשרות לדעת למפרע מה יהיה בעתיד. נאמר שקנינו סחורה ב-2 ל"י יותר ביוקר, ואז אנחנו צריכים להגדיל את הסובסידיות - והמחירים לא בכל מקום הם שווים.

ביהלתי מ"ס עם הציר האוסטרלי בקטר לסיפוק בטר וחיסה. להשגת הבטר יש לקבל את דוחורה של אנגליה, ומנחנו פועלים עתה בכיוון זה. אם מצליח לקנות את הבטר באוסטרליה - ובאשר לי שזה בטר כטר - בכל-זאת אין אפשרות לקבוע מחירים טראס, כי דברים אלה מסתנים. בדרך כלל, הפרינציפ הוא, שאנחנו מסתדלים לטמור על מחירים; וכאשר צריך פעם להוריד אותם, בא שר המספקה ומתייעץ אתנו, ומנחנו יודעים אם יש רזרבה או אין. לעומת זאת, בענינה היומיומית, הטר הוא עצמאי לגמרי, ואיננו סבין כיצד אתם מתכוונים להביא עסק מסחרי כזה לועדה. הדבר נהוג בכל העולם, ואף כשה לא דנו בבית-הנבחרים האנגלי, אינו סובסידיה לתת וכמה סובסידיות לתת, כי זה באמת עסק מסחרי.

באשר למחיר החיסה: ד"ר יוסף אומר שמחיר החיסה בחו"ל, הוא 35 ל"י; לפי דעתנו, זה עולה לנו פחות. אלא שהוא עשה על-ידי כך את הפרט יותר קטן.

כאשר בונים לקבוע את מחיר החיסה, אין אפשרות לקבוע מחיר אחיד, כי יש הבדלים גדולים מאד במקומות שונים. לכן, לפני שנה עסינו את החיסה לפי יונט בטוס. מחיר של 49 ל"י שבטביל בארות הוא מחיר נמוך, הרף בטביל כפר-ההוטע הוא מחיר טוב מאד. ד"ר יוסף יטב אתי, ואמרתי לו שבטביל לא 7/2 ל"י, אלא 10 ל"י. אני מתאר לי שזה יבוא לועדה, ובוועדה הזו יתחילו לדון מה להוסיף. כך אי-אפשר לנהל ענינים - פוסט-פקטום. אם הועדה הכלכלית תזמין אותי או את ד"ר יוסף ותאמר: הפרינציפ שלך לקניית טחירים הוא נכון, או לא נכון - את זה אפשר לראות, אבל אי-אפשר לעשות הועדות שלנו. הן ועדות פוליטיות - נאמר את האמת, ואז תהיה גם לדיונים צורה כזו.

היו"ר ד.צ. פנקס: גם הממשלה היא גוף פוליטי.

סד האוצר א. קפלן: אם יחליטו על גובה מסכורת, למשל, לפי הרוב המכריע - זה רק סגור. אם כן, למה לסבך את הדבר? כך מתנהנים בכל העולם. בארצות-הברית למשל, אף פעם לא דנו בפרלמנט, כמה לתת ולמה דבר זה לא יתכן, כי זה מסתנה.

בענין הפקידות: יש הרבה אמת בדברים שנשמעו, אבל בכל-זאת יש לא מעט הוצאות בקטר עם הפעולה המסחרית הזאת. שאלתי היא: האם אני צריך להטיל את ההוצאות האדמיניסטרטיביות של ה"סרידינג אקוואנטס", על התקציב הכללי? אבל יחד עם זה אני חושב, שאחוז ידוע של הוצאות ארגוניות, לא ידאי לנו להכניס.

לפי דעתנו, אפשר לקבל דו"ח, אבל אי-אפשר לקבוע דו"ח. אם יחליטו בוועדת הכספים - לי לא איכפת, אבל תחליט בענין זה הועדה הכלכלית. באנגליה זהו בעיה פוליטית מסדרגה ראשונה, אבל לא מתערבים בזה.

א. גרנות: אני מוצא שאי-אפשר לעשות שום תקציב, ואני מציע שאנחנו נאסוף את הסכום מסני הצודים. אבל יש חלק אחד, שהוא בהחלט תקציב - פקידות, ואפילו הוצאות ארגוניות. יש דברים שאין אפשרות לערוך תקציב ביחס אליהם, כי אלו הן טרנסאקציות מסחריות, אבל בעינינים ההזכרתי, יש אפשרות לערוך תקציב.

א. גרנות:

על חברי הועדה לקבל דוחות פריודיים, כדי שתהיה לנו הזדמנות לבדוק את זאת. כמו כן אני מציע שמבקר המדינה יבקר את הדברים האלה, כדי להסקיט את הדוחות.

א. ס. גניחובסקי: אני מבין שאי-אפשר להביא דברים אלה לפני הועדה, ולכן אני מציע בעניינים אלה, שתהיה התייעצות עם יו"ר ועדת הכספים ועם יו"ר ועדת הכלכלה, פוסט פוסט.

היו"ר ד.צ. פנקס: ראשית נאשר את הסכום סמני הצדדים, כסכום כולל. שנית, כדי שנדקאנחנו בסדר - אם כי אני סניח סזה בסדר - נבקש את סר האוצר לתת הוראות, שיביאו לפנינו את הפירוט החוקי לפסי-יתר ופסי-היתר, וכמו כן את חוות דעת של עורכי הדין של המסלה - מה הצד החוקי של עסקי המדינה בדברים כאלה. קודם כל עלינו ללסוד את הענין.

בנוגע לפקידים, לפי דעתי צריך להיסאר הסרינציפ, שכל פקידי המדינה יקבלו משכורת מן המדינה, ולא סאיזה שהן קרנות.

אני מסכים שבנקס את הדוח של מבקר המדינה לסנה הקודמת. אני מסכים לצרף לזה הוצאות ארגוניות - אם יש נסיעות בארץ - או נניח, סיכניסו בסעיף הוצאה והכנסה, סעיפים מסוייסיס בנוגע לחלק הזה.

בתנאים אלה נאשר את הסכום, כי כאשר נקבל את החוסר- נסוב לענין.

י. בדר: אני מציע להוציא 50,000 ל"י מהכנסה זו, ולהפחית 100,000 ל"י מן ההוצאה הזו.

ה צ ב ע ה

לאחר הצבעה נתקבלה האעת האוצר, להעמיד את אומדן ההכנסות בסעיף 15, על סך 2,000,000 ל"י.

--- חבר הכנסת י. בדר שומר לעצמו זכות הסתייגות.

סעיף 16 גרנות עליו והסכום
עם אנגליה

400,000 ל"י.

היו"ר ד.צ. פנקס: סעיף זה כבר הוסבר לנו, והוא נתקבל ללא הסתייגויות.

א. גרנות: האם הסכום הזה יספיק כדי לסלם את הכל?

סר האוצר א. קפלן: יכול להיות שיחסר סכום קטן. לפי חשבון שנעשה, תעלינה הפנסיות בארץ, בסנה זו, בסך 200,000 ל"י. את הסכום הזה, של 400,000 ל"י, אני רואה כמאוס.

סעיף 17: הכנסות של מפעלי
משרד התחבורה -

	דואר, סלגרי	
ל"י 3.023,670	טלפון ורדיו	
2.613,000	נסלים	
1.503,330	רכבות	

היו"ר ד.צ. פנקס: יש לי הצעה בנוגע למשרד התחבורה. אני מציע להקים בענין זה ועדת מטנה, ואבקש את מר רוקח להיות המרכז שלה. תפקיד הועדה יהיה, לבדוק את מפעלי התחבורה על ההכנסות וההוצאות, ותוך חדשים ימים תספור לנו דו"ח על כך.

י. בדר: לפי התקציב של וסטקר, ענין הרכבות עמד יפה מאד בסכום של 766,000 ל"י בהכנסות ובהוצאות. המציאות הייתה, שההכנסות היו רק כסך 578,000 ל"י, וההוצאות - 208,000 ל"י.

בתקציב הזה ענין הרכבות מופיע כך: הכנסות - 1.503,000 ל"י; הוצאות - 1.565,000 ל"י. נניח שנחליט, כי ועדת המטנה תבדוק את הפרטים, אבל ניצבת השאלה: מניין באה ההערכה, כי בטנה הנאה תהיה לרכבת הכנסה של כמעט מיליון לירות יותר, כמעט 200% יותר מאשר במסך הטנה הקודמת; אינני יודע מהיכן באה הערכה זו.

היו"ר ד.צ. פנקס: תנועת הרכבות היא כעת, הרבה יותר גדולה.

י. רוקח: אני הייתי רוצה לדעת מהי הפרוצדורה בנוגע לגביית התשלומים בדואר. האם הדבר נעשה לפי הסכם בינלאומי, או על-ידי סד התחבורה בעצמו, או על-ידי הסטטלה. שאלה זו מענינת את הקהל. בענין הטלפונים למשל, היו כל מיני תעריפים, והייתי רוצה לדעת מהי הפרוצדורה הנהוגה לגבי סכומים כל-כך גדולים. לצבי סלגרי אני מבין שקיים תעריף בינלאומי, אבל את ענין הדואר והטלפון יש לברר.

נ. רפפור: החלוקה שמציע היו"ר-ראש, היא דבר קשה מאד. במי מועצת הסדינה הזמנית, כאשר אסרו לנו שהפרטים אינם בסדר - קבלנו זאת. כעת, לאחר שהיו כבר שלטת תקציבים זמניים ותקציב סנתי, מציע היו"ר לסנות ועדה, והיא תדון מה לעשות. ישנם דברים חיוניים מאד בתקציב הזה. אני רוצה להבטיח, שהתקנת טלפון בנקודה סבורדת בנגב, תעלה פחות משהיא עולה עכשיו. הבורר החלטנו על העלאת הסכום לבניין. דבר זה בא בחשבון גם לנגב, גם להתייטבות וגם לפיתוח.

יש פה סעיף של הכנסה מנסלים, בסכומים די ניכרים. אין לנו בענין זה דעה מסותפת, ולי יש בענין זה הערכות סונות, גם להכנסה וגם להוצאה. אינני יודע מתי יתקיים דיון בענין זה, ואני רוצה לקבל פירוט ההכנסה. הצעתי היא, שניכנס לדיון על הפירוט.

י. רוקח: מסיבות פרטיות, אני מבקש לא להסיל עלי את תפקיד ריכוז ועדת המטנה.

סר האוצר א. קפלן: במידה רבה יש פה שאלה פרינציפיות אחת, ומטנה נובעות אחר-כך גם מסקנות. השאלה הפרינציפיונית היא, אם אנחנו רוצים סטירות זה יקיים את עצמו. אם נקבע שהוא יקיים את עצמו, הרי טוב - כמו בכל עסק - אתה נותן סקודה לאנשים והם צריכים לנהל כך את העסק. לא כל כך פשוט לבצע דבר זה בצורת תקציב, כסרועים לקבוע לעסק פרינציפיים מסויימים, כפי שמבקש חבר הכנסת ברל רפפור, למשל.

סר האוצר א. קפלן:

יש לפני חשבון, מה היתה האומדנה ומה היתה ההכנסה הממשית באותו סעיף, אבל המספרים סתייגו להכנסה של 11 חודשים בלבד. הערכנו את הכנסות הדואר ב-2,410,000 ל"י, ובמסך 11 חודשים קבלנו 2,366,000 ח"י; הווה אומר, שאם נצדף את חודש סוף, יוצר בודאי איזה שהוא עודף. כאשר קבענו זאת, ניסו האנשים להעריך על סמך החדשים האלה, איזה הגדלה תחול בהכנסת הסנה הבאה. בסעיף זה יש כל הסיכויים, שאולי יהיה עודף של 200,000 ל"י.

הכנסת הרכבות למסך 11 חדשים, היתה בסך 578,000 ל"י, והיה גרעון של 190,000 ל"י. אבל גם פה חסר חודש, ויכול להיות שלכסוף ייסאר גרעון של 100-110 אלפים ל"י.

בנמלים היתה ההכנסה במסך 11 חודשים, בסך 1,850,000 ל"י, בעוד שההערכה היתה - 1,980,000 ל"י. יכול להיות שבגם פה יהיה בסופו של דבר איזה עודף, אבל עודף לא גדול.

תשובתי לבדר היא, שהכיסוי נעשה על-ידי כך, שנסעיף אחד היה קצת יותר ובסעיף שני היה קצת פחות. יש אפשרות לקבוע סדרה של פרינציפלים; אני קבעתי רק את הראשון, ואני סזיע סנקבע פרינציפ שני - שזה צריך להיות מוסד המקיים את עצמו, פלוס הוצאות מרכזיות בסכום של 250,000 ל"י. אבל גם מפעלים מעין אלה קשה לציין מספרים מדוייקים, כסם שעושים בתקציב.

ברכבת, למשל, מתחלקת ההכנסה לפי החדשים באופן זה: אטריל - 20,000 ל"י; סאי - 17,000 ל"י; יוני - 23,000 ל"י; יולי - 26,000 ל"י. בחודש ספטמבר התחילה לפעול הרכבת בקו חיפה, וההכנסה עלתה ל-57,000 ל"י. אחר-כך נפתח גם הקו לירושלים, ובמידה שהפעולה מתקדמת - עולות גם ההכנסות. אני מקווה סנקבל בקרוב את האדנים שהזמנו סצרפת, ונוכל לגמור את הקו הסני של הרכבת, ותהיה בכך הגדלה נוספת. בגבולות אלה, יש לקבוע איך רוצים לחלק את הסכומים.

לטאלתו של רוקח אני אומר: יש להבחין בין דואר בינלאומי - שעליו חל ההסכם, לבין דואר פנימי. מסדר התחבורה עושה את החשבון ואומר: בכדי לאזן את הסעיף, אנחנו רוצים סיהיה עודף כזה, שיאפשר לנו את ההסקעות ואת הפיתוח. אני אינני רוצה עודף לתקציב הכללי, אלא לתקציב הפיתוח. בכדי לכסות את הדבר הזה, נחוץ לקבוע בעד סלפון סכום עזה וכזה - וכך נקבע הדבר. סר התחבורה צריך אסנם לבצע את זה, אבל הוא תמיד סתייעץ עם האוצר סתוך אותו פרינציפ, סאנחנו רוצים לאזן את התקציב. הסדובר הוא במסך עצום, וכדאי לבדוק אותו.

י. רוקח: איפה כלול ענין האוויר, לורך?

י. אפרתי: גם אני בעד זה, סנדבר על איזון התקציב של המפעלים האלה, ולכן נדבר על תוספת של 250,000 ל"י. יש גם לציין לזכותם, סהם סוציאליים כ-800,000 ל"י למפעלים שאינם סכניסים - ספעלי שירות לסדינה. הנה כי כן הם זוקפים לזכותם את כל מס הריסוי, סאנחנו כעת נוטלים מהם.

אני מצטרף להצעת חבר הכנסת ברל רפטור, ביחס להסוואת סחירי הטלפונים במקומות סרוחקים. זוהי סאלה של הסוואה. ייתכן הדבר, שבכדי סאותם 50 הטלפונים יעלו אותו סכום כמו היתר - נצטרך לקבוע לכל סלפון בעיר, סכום קטן נוסף. אולם, לכבוד הוא לנו לקבוע, סלמסקים סרוחקים לא תעלה התקנת סלפון בסאות לירות, כי הדבר הכרחי וחינוי בסכילם.

י. נדר: עד כמה טאני סבין, אחת הבעיות הסרכזיות שעלולה לעמוד בפני ועדת הכספים הדנה בתקציב, בכל סדינה שבעולם - אם הרכבת, הדואר והנמלים הם רכוש הסדינה - היא, בעיית התעריפים. זהו אחד הגורמים הסכריעים בכל

י. בדר:

המדיניות הכלכלית של הארץ, ועלינו לדון ולהחליט על תעריף סלפונים, סלצרף, דואר ובמידה סבוסצמט - עד כמה שזה אפשרי לפי הקונבנציה - גם תעריפים לרכבת, נמלים וטרדות תעופה. הרי אלו הן בעיות, סמכותנו לדון בהן לפני שנאסר את זה.

סר האוצר א. קפלן:

אני מציע לך לקחת את ה"הנדר" האנגלי, ותיווכח כי סם מספלת בזה ועדה מיוחדת.

י. בדר:

הצעה היא: למחוק בינתיים את הסעיפים האלה מהתקציב, או לדון עליהם.

א. הרצפלה:

שאלתי לטר האוצר בענין סלפונים לבקורות מרוחקות, היא: סדוע אין דבר זה יכול להיכלל במסגרת של פיתוח, ואולי באמצעות סדרד התחבורה תינתנה הלוואות אלו לזמנים ארוכים?

סר האוצר א. קפלן:

כי בפיתוח אין נותנים לדברים בודדים, אלא לדברים כלליים, וגם לזה אין מספיק כסף.

הי"ר ד.צ. פנקס:

אני חושב שלא נימנע מזה, סחוט ועדת-מסנה אשר תסמט את הפרטים המדויקים. אני מציע שבאחת מיטיבותינו בסבוע הבא, נשמע פרטים מאיט סדרד התחבורה.

אנחנו מאסרים את הסכום עם הפרוביזור, שאם אחר ה"בירור עם בא-כוח סדרד התחבורה תבוא הצעה לסינוי - אפשר יהיה להצביע על כך. יהיה לנו צורך בועדת-מסנה, ואם מר רוקח סדרב לרכז אותה - אני מוכן לעשות זאת, אחרי הדיון על התקציב.

אני מציע לאשר את הסכום, בהנחה שאם אחרי סמיעת נציג סדרד התחבורה, מיטהו סוחברים ימצא צורך להציע שינויים - כסם סדרד בדר מציע למחוק בכלל את הסעיף - נחזור לדון בזה.

אני חושב שדנו בפרינציפ אחד, שזה צריך להיות בחינת חי הנוטא את עצמו. זוהי סאיפתנו בקטר לענין זה, ואם לאחר ה"בירור נראה צורך לסנות - נסנה.

בסדר

פ. נפתלי:

אינני מקבל את ההצעה הזאת. לדבר/סעה אחת עם מיטהו מסדרד התחבורה על תקציב זה - הרי זה בעיני יותר גרוע מאשר לא לדבר כלל. אני מעריך שאם את הפרוב-ליטה הזו של החברים החקלאים בקטר לחיבורים סלפוניים, אבל אין כל ערך לדעת, לדיון של סעה אחת על כל התקציב ה,ה. אני מקבל בענין זה את הצעת הי"ר, שרק אחר-כך יתברר הדבר בועדת-מסנה.

הי"ר ד.צ. פנקס:

אני רוצה להקריב את השעה הזאת, בכדי לתת לחברים הרוצים לסאול, אפשרות ל"בירור הבעיה.

י. בדר:

סכיון טזמננו מוגבל, אני מציע לדחות את הדיון בחמסה חוקים שהמטלה הגיטה לנו עד חודס יוני. אני מתכוון לחוקים על המסים.

סר האוצר א. קפלן:

יש סני חוקים שאתה חייב לדון בהם, והם: סם קליטה ותוספת-מלחמתית.

היו"ר ד.צ. פנקס: הכל תלוי בחברים; לי יש זמן לשבת ולדון על כך, כל כמה שאפשר. אם יש חברים שרוצים לסמוע איזה הסבר, אני רוצה לתת להם את האפשרות הזאת. אנחנו נקדים פרק זמן לבירור הדבר, ואם זה יהיה איבוד זמן - יהיה זה איבוד זמן.

ב. רפטור: אני רוצה לרסום את הסתייגותי בסעיף הזה, בהפחתה במכוס של 250,000 ל"י, ועוד אציע הצעה בקשר לכך. אני מציע: דואר - 100,000 ל"י; נמלים - 100,000 ל"י, ורכנות - 50,000 ל"י.

י. בדר: אני מציע - עד לדיון בהם - להוציא סעיפים אלה מהתקציב.

היו"ר ד.צ. פנקס: אנחנו קובעים עכשיו את הסכום. אם בהמשך הדיון יתברר שצריך לטנות אותו, יהיה כל חבר רשאי להציע הצעה להצבעה, בקשר לסעיף.

י. בדר: אם כך, אבקש לרסום הסתייגות.

ה ח ל ט ה: סעיף 17 אוטו.

--- חבר הכנסת י. בדר סומע לעצמו זכות הסתייגות.

היו"ר ד.צ. פנקס: יש עוד כמה סעיפים של הכנסות, ולא בדין בהם עכשיו. היות וטר האוצר לא יהיה סהר בישיבה ויש לו הצעות לקיסוצים סטדיים, אני מציע שנשמע את דבריו לפני נעילת הישיבה.

י. רוקח: אני מציע לעטות רביזיה על התוספת לבגזון, ולחזור ללא יותר מ-25%.

היו"ר ד.צ. פנקס: אמרתי כבר, שאפשר יהיה להביא הצעות על כל דבר.

סר האוצר א. קפלן: בסרם אפתח ברצוני להודות, שההצעה איננה מעובדת די צרפה, והיא מביאה הקטנה בסך 1 1/2 מיליון ל"י; אני לא אתן את המספרים הסדיים.

א) הקטנת מספר הפקידים ב-180 איס, בהסוואה לתקציב הנוכחי. פה תבוא חלוקה בין המטרדים, אשר סרם נקבעה ברצע זה. הקטנה זו תתן סך 125,000 ל"י.

ב) הוצאות ארגוניות: - כבר אמרתי בכנסת שהדבר יתבטא בערך ב-130,000 ל"י - בערך 10% גט כאן הדבר מחולק כמעט באופן סדויק, להוצאות ארגוניות בכל מטרד ומטרד. יאצי אולי סינויים באיזה שהוא מטרד, בהתחשב עם הצרכים.

ג) פעולות - בסעיף זה אני מציע הקטנה של בערך 300,000 ל"י. ביחס למסוי שלי, למסל, אני עומד לבטל את בניגודת האוצר בווסטינגטון. במטרד ראש המטסלה דבר זה יתחלק לסעיפים רבים. בסעיף זה, הסכום המתייחס למטרד ראש המטסלה, הוא בסך 50,000 ל"י. ההפחתה הכוללת בפעולות, תהיה איפוא בסך 300-350 אלף ל"י.

שר האוצר א. קפלן:

(ד) הלוואות לרכישת מכוניות: - כאן תבוא הפחתה של בערך 60,000 ל"י.

(ה) אנחנו מקטינים את סעיפי הרזרבה בכל מחלקה ומחלקה, וזה יתן בערך 200,000 ל"י.

נוסף לכך אני מציע לעשות את הדברים הבאים: אמרתי קודם, שכוונתנו היא לעשות את מסרד התחבורה בבחינת חי הנוטא את עצמו - כולל הכנסת המסרד הראשי. זאת אומרת, שיטנה הפחתה בסך 250,000 ל"י.

טיקום חיילים אני מציע להקטין בערך ב-250-225 אלף ל"י. הסכום בכללו הוא - 3,600,000 ל"י, ואינני מציע בעצם להקטין פה את היקף הפעולות, אלא כמה דברים אחרים. יש גם כמה דברים קונסטרוקטיביים, כמו קרנות, ואני מציע לעשות כך, שהיקף הפעולות לא יטבול.

אני מציע להקטין את הרזרבה הכללית, גם-כן בערך בסכום של 225,000 ל"י. מקודם דובר על רזרבות בכל מחלקה ומחלקה, וכאן אני מדבר גם על רזרבה כללית.

בקשר לנהגים, מכוניות ונסיעות פרטיות, מצאתי לעת עתה אפשרות להקטין ב-50,000 ל"י. ההצעה בנידון זה היא פשוטה מאוד: פחות נהגים, זאת אומרת פחות מכוניות.

ההפחתה הכוללת תהיה בסך 1/2 מיליון ל"י.

י. רוקח: קבלנו החלטה לא מחייבת כל כך, שלא לקבל אנשים נוספים, כל עוד לא אושר התקציב. נשארה רזרבה גדולה של אנשים שלא קבלנו עדיין; האם זה מופיע בקצור ל-180 האנשים, או שזה נוסף לכך?

שר האוצר א. קפלן: זה מופיע בקצור ל-180 האנשים וגם בהוצאות אדמיניסטרטיביות.

היור' ד.צ. פנקס: הצטרפתי מאוד כאשר ראיתי היום, בעתוני אחר-הצהרים, שתי הודעות: אחת על התוספת המדוייקת במחירי הסיגריות, והשנייה - כל מה שד"ר ברט הציע. פוטוסים אלה מוזיקים בהחלט למדינה. בידיעות אחרונות, וב"מעריב" הופיעו התוספות המוצעות לסיגריות ולמטקאות, עם תכנונים המדוייקים, דבר זה מוזיק למדינה, ואני חוטב שהועדה צריכה למצוא דרך, למניעת הסתבנות ידיעות מעין אלו, המצב הנוכחי הוא בלתי אפשרי.

הישיבה ננעלה בטעה 23.15 בלילה.